VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

2025. gada 29. janvārī*

Atcelšanas prasība – Valsts atbalsts – Pasta nozare – Kapitālieguldījums *Post Danmark* labā – Lēmums, ar kuru konstatēta valsts atbalsta neesamība – Kapitālieguldījumi *PostNord* labā – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu – Individuāla skāruma neesamība – Būtiskas ietekmes uz konkurences stāvokli neesamība – Nepieņemamība

Lietā T-334/22

***Danske Fragtmænd A/S***, Obihoja [*Åbyhøj*] (Dānija), ko pārstāv *L. Sandberg-Mørch*, advokāte,

prasītāja,

ko atbalsta

***UPS Europe NV/SA***, Brisele (Beļģija),

un

***Dansk Avis Omdeling A/S***, Vejle [*Vejle*] (Dānija),

ko pārstāv *L. Sandberg-Mørch*,

personas, kas iestājušās lietā,

pret

**Eiropas Komisiju**, ko pārstāv *J. Carpi Badía* un *L. Nicolae*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

**Dānijas Karaliste**, ko pārstāv *C. Maertens*, pārstāve, kurai palīdz *R. Holdgaard*, advokāts,

un

**Zviedrijas Karaliste**, ko pārstāv *C. Meyer-Seitz*, *F.-L. Göransson*, *H. Eklinder* un *R. Shahsavan Eriksson*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – angļu.

kā arī

***Post Danmark A/S***, Kopenhāgena (Dānija),

***PostNord Group AB***, Solna [*Solna*] (Zviedrija),

ko pārstāv *O. Koktvedgaard*, advokāts,

personas, kas iestājušās lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Papasavs [*S. Papasavvas*], tiesneši R. da Silva Pasošs [*R. da Silva Passos*] (referents), N. Pultoraka [*N. Półtorak*], I. Reine un T. Pinne [*T. Pynnä*],

sekretārs: A. Margelis [*A. Marghelis*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

pēc 2024. gada 20. septembra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *Danske Fragtmænd A/S* lūdz atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2022/459 (2021. gada 10. septembris) par valsts atbalstu SA.49668 (2019/C) (*ex* 2017/FC) un SA.53403 (2019/C) (*ex* 2017/FC), ko īstenojusi Dānija un Zviedrija *PostNord AB* un *Post Danmark A/S* labā (OV 2022, L 93, 146. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

### Tiesvedības priekšvēsture

2 Prasītāja ir saskaņā ar Dānijas tiesībām dibināta sabiedrība, kas darbojas tostarp preču autopārvadājumu un paku piegādes pakalpojumu jomā Dānijas tirgū.

3 *PostNord AB* ir sabiedrība, kuras pamatdarbība ir pasta sūtījumu piegāde. Tā galvenokārt darbojas Zviedrijas, Dānijas, Norvēģijas un Somijas pasta tirgos. 40 % *PostNord* pamatkapitāla pieder Dānijas Karalistei un 60 % – Zviedrijas Karalistei. Balsstiesības katrai valstij akcionārei ir 50 % apmērā. *PostNord* 100 % pieder *PostNord Group AB*.

4 *Post Danmark A/S* ir *PostNord Group*, kas darbojas Dānijas un ārvalstu pasta pakalpojumu tirgū, 100 % piederošs meitasuzņēmums. Kopš Dānijas pasta tirgus liberalizācijas 2011. gadā *Post Danmark* konkurē ar citiem pasta operatoriem.

5 Jo īpaši korespondences digitalizācijas tendences dēļ *Post Danmark* ieņēmumi laikposmā no 2009. līdz 2019. gadam samazinājās par 55 %. No 2012. gada uzņēmums reģistrēja zaudējumus.

6 2017. gada 20. oktobrī Dānijas Karaliste un Zviedrijas Karaliste noslēdza divpusēju nolīgumu "Agreement between the Kingdom of Sweden and the Kingdom of Denmark regarding [*PostNord*]" [Nolīgums starp Zviedrijas Karalisti un Dānijas Karalisti attiecība uz [*PostNord*]] (turpmāk tekstā – "2017. gada oktobra nolīgums"). Tajā ir aprakstīti vairāki pasākumi *PostNord* un *Post Danmark* labā, lai risinātu digitalizācijas problēmas Dānijā un īstenotu jauno ražošanas modeli, ko izstrādājusi *PostNord* valde. Saskaņā ar šo nolīgumu jaunais ražošanas modelis tostarp būtu jāfinansē ar diviem kapitālieguldījumiem *PostNord* labā, ko piešķirtu Dānijas Karaliste un Zviedrijas Karaliste, kā arī ar iekšējo ieguldījumu, ko *PostNord Group* veiktu *Post Danmark*.

7 Dānijas Karaliste un Zviedrijas Karaliste katra atsevišķi veica kapitālieguldījumu *PostNord* attiecīgi 267 miljoni Zviedrijas kronu (SEK) (aptuveni 23,1 miljons EUR) un 400 miljonu SEK (aptuveni 34,6 miljoni EUR), un *PostNord Group* veica kapitālieguldījumu *Post Danmark* labā par summu 2,339 miljardi Dānijas kronu (DKK) (aptuveni 313,6 miljoni EUR) (turpmāk tekstā kopā – "2017. gada oktobra nolīgumā minētie kapitālieguldījumi").

8 2017. gada 27. novembrī profesionāla apvienība, kurā ir apvienotas saskaņā ar Dānijas tiesībām dibinātas sabiedrības, kas darbojas autopārvadājumu un loģistikas nozarē Dānijā (*Brancheorganisation for den danske vejgodstransport – ITD*), iesniedza sūdzību Eiropas Komisijai, apgalvojot, ka ar dažādiem iepriekšējiem vai turpmākiem pasākumiem Dānijas un Zviedrijas iestādes bija piešķīrušas vai piešķirs nelikumīgu valsts atbalstu *Post Danmark*. Šo pasākumu vidū bija 2017. gada oktobra nolīgumā minētie kapitālieguldījumi.

9 2019. gada 14. jūnijā Komisija nolēma sākt formālu izmeklēšanas procedūru saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu attiecībā uz 2017. gada oktobra nolīgumā minētajiem kapitālieguldījumiem.

10 2021. gada 10. septembrī formālās izmeklēšanas procedūras noslēgumā Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu. Šajā lēmumā Komisija secināja, ka 2017. gada oktobra nolīgumā minētie kapitālieguldījumi ir trīs atsevišķi pasākumi, kas ir jāizvērtē katrs atsevišķi. Komisija uzskatīja, ka *PostNord Group* kapitālieguldījumi *Post Danmark* nerada priekšrocības piešķiršanu un ka līdz ar to šis pasākums nav valsts atbalsts. Savukārt tā uzskatīja, ka Dānijas Karalistes un Zviedrijas Karalistes kapitālieguldījumi *PostNord* labā ir nelikumīgs un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts, un uzdeva to atgūt no *PostNord*.

## Lietas dalībnieku prasījumi

11 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– piespriest Komisijai, Zviedrijas Karalistei un Dānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

12 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

13 Dānijas Karaliste un Zviedrijas Karaliste lūdz Vispārējo tiesu noraidīt prasību.

14 *Post Danmark* un *PostNord Group* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

15 *UPS Europe NV/SA* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

16 *Dansk Avis Omdeling A/S* iestāšanās rakstu neiesniedza.

## Juridiskais pamatojums

17 Komisija, kuru atbalsta Dānijas Karaliste, Zviedrijas Karaliste, *Post Danmark* un *PostNord Group*, apgalvo, ka prasība ir nepieņemama, jo prasītājai nav *locus standi*. Prasītāja tostarp neesot pierādījusi, ka 2017. gada oktobra nolīgumā minētie kapitālieguldījumi ir būtiski ietekmējuši tās stāvokli tirgū.

18 Prasītāja apgalvo, ka tai ir tiesības celt prasību. 2017. gada oktobra nolīgumā minētie kapitālieguldījumi esot būtiski ietekmējuši tās konkurences stāvokli pasta pakalpojumu tirgū Dānijā un Ziemeļvalstīs. Tādējādi tie esot ļāvuši *Post Danmark* īstenot "cenu dempingu zemākā līmenī nekā konkurences līmenis". Prasītāja apgalvo, ka šo kapitālieguldījumu dēļ tā esot zaudējusi ievērojamu klientu skaitu un līdz ar to tās tirgus daļas samazinājušās par 30 %, un to tā esot pierādījusi.

19 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu jebkura fiziska vai juridiska persona ar šī panta pirmajā un otrajā daļā minētajiem nosacījumiem var celt prasību par tiesību aktu, kas adresēts šai personai vai kas viņu skar tieši un individuāli, un par reglamentējošu aktu, kurš viņu skar tieši, bet nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem.

20 Šajā lietā, pirmkārt, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 7. panta, tā adresātes ir tikai Dānijas Karaliste un Zviedrijas Karaliste, nevis prasītāja. Tātad šī prasība nevar tikt atzīta par pieņemamu saskaņā ar LESD 263. panta ceturtās daļas pirmo teikuma daļu.

21 Otrkārt, 2017. gada oktobra nolīgumā minētajiem kapitālieguldījumiem ir individuāls raksturs. Tādējādi apstrīdēto lēmumu nevar kvalificēt kā reglamentējošu aktu LESD 263. panta ceturtās daļas trešās teikuma daļas izpratnē (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2017. gada 10. oktobris, *Greenpeace Energy*/Komisija, C-640/16 P, nav publicēts, EU:C:2017:752, 26. punkts, un spriedumu, 2014. gada 3. decembris, *Castelnou Energía*/Komisija, T-57/11, EU:T:2014:1021, 23. punkts). Tātad šī prasība nevar tikt atzīta par pieņemamu uz šī pamata.

22 Līdz ar to šī atcelšanas prasība ir pieņemama tikai tad, ja apstrīdētais lēmums prasītāju saskaņā ar LESD 263. panta ceturtās daļas otro teikuma daļu skar tieši un individuāli, un šie abi nosacījumi ir kumulatīvi.

23 Šajā lietā Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu vispirms izvērtēt nosacījumu par individuālu skārumu.

24 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka citas personas, kas nav lēmuma adresāti, var uzskatīt par individuāli skartām tikai tad, ja šis lēmums tās ietekmē noteiktu tiem piemītošu īpašību dēļ vai faktisku apstākļu dēļ, kas tos izceļ salīdzinājumā ar citām personām, un tādējādi tās ir individuāli izceltas tāpat kā šī lēmuma adresāti (skat. spriedumu, 2007. gada 22. novembris, *Sniace*/Komisija, C-260/05 P, EU:C:2007:700, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Konkrētāk attiecībā uz valsts atbalsta jomu prasītājai, kas apšauba atbalsta novērtēšanas lēmuma, kurš pieņemts formālās izmeklēšanas procedūras noslēgumā, pamatotību, ir jāpierāda, ka tai ir īpašs statuss iepriekš 24. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē. Tā tas it īpaši ir tad, ja atbalsts, kas ir attiecīgā lēmuma priekšmets, būtiski ietekmē prasītājas stāvokli attiecīgajā tirgū (skat. spriedumu, 2021. gada 15. jūlijs, *Deutsche Lufthansa*/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Prasītājas konkurētspējas stāvokļa konkrētajā tirgū būtisks skārums tādējādi izriet nevis no padziļinātas dažādu konkurences attiecību šajā tirgū analīzes, kas ļautu precīzi noteikt tās konkurētspējas skāruma apmēru, bet principā no *prima facie* konstatējuma, ka šis stāvoklis tiek būtiski skarts Komisijas lēmumā paredzētā pasākuma piešķiršanas dēļ (spriedums, 2021. gada 15. jūlijs, *Deutsche Lufthansa*/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 58. punkts).

27 No tā izriet, ka šis nosacījums var tikt izpildīts, ja prasītāja iesniedz pierādījumus, kas ļauj pierādīt, ka attiecīgais pasākums var būtiski skart tās stāvokli attiecīgajā tirgū (skat. spriedumu, 2021. gada 15. jūlijs, *Deutsche Lufthansa*/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 Attiecībā uz būtiskas ietekmes uz stāvokli tirgū pierādīšanu jāatgādina, pirmkārt, ka ar to apstākli vien, ka kāds tiesību akts var zināmā mērā ietekmēt konkurences attiecības, kādas pastāv konkrētajā tirgū, un ka attiecīgais uzņēmums kādā veidā konkurē ar šā tiesību akta adresātu, katrā ziņā nebūtu pietiekami, lai varētu uzskatīt, ka šis tiesību akts minēto uzņēmumu ir skaris individuāli. Līdz ar to uzņēmums nevar atsaukties tikai uz savu konkurenta statusu attiecībā pret atbalstu saņēmušo uzņēmumu (skat. spriedumu, 2021. gada 15. jūlijs, *Deutsche Lufthansa* /Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 60. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Jāatgādina, otrkārt, ka konkurenta stāvoklim tirgū radīta būtiska skāruma pieradīšana nevar tikt ierobežota ar to, ka pastāv noteikti apstākļi, kas liecina par prasītājas komerciālo vai finansiālo rādītāju pasliktināšanos, piemēram, ievērojams apgrozījuma samazinājums, ievērojami finansiāli zaudējumi vai arī būtiska tirgus daļu samazināšanās pēc attiecīgā atbalsta piešķiršanas. Valsts atbalsta piešķiršana var skart saimnieciskās darbības subjekta konkurences situāciju arī citādi, tostarp radot peļņas samazinājumu vai nelabvēlīgāku attīstību par to, kāda būtu gaidāma šāda atbalsta neesamības gadījumā (skat. spriedumu, 2021. gada 15. jūlijs, *Deutsche Lufthansa* /Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).

30 Ņemot vērā šos principus, jāpārbauda, vai prasītāja, kurai ir pierādīšanas pienākums, kā tas ir atgādināts šī sprieduma 27. punktā, ir pierādījusi, ka apstrīdētais lēmums to skar individuāli.

31 Lai pārbaudītu, vai prasītāja ir pierādījusi, ka apstrīdētais lēmums to skar individuāli, jākonstatē, ka tās ieskatā, pirmkārt, visi 2017. gada oktobra nolīgumā minētie kapitālieguldījumi *Post Danmark* tika piešķirti 2017. gada 20. oktobrī un, otrkārt, ka tai ir konkurences attiecības ar *Post Danmark*.

32 Tādējādi, pirmām kārtām, attiecībā uz prasītājas lomu administratīvajā procesā Komisijā prasītāja pamatoti apgalvo, ka tai ir bijusi aktīva loma. Prasītāja ir iesniegusi apsvērumus formālajā izmeklēšanas procedūrā kā ieinteresētā persona. Tomēr katrā ziņā tikai no prasītājas dalības administratīvajā procesā nevar secināt, ka apstrīdētais lēmums to skar individuāli, pat ja tai šajā administratīvajā procesā ir bijusi nozīmīga loma (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 12. aprīlis, *Deutsche Lufthansa*/Komisija, T-492/15, EU:T:2019:252 143. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Otrām kārtām, attiecībā uz būtisku ietekmi uz tās stāvokli tirgū, kā norādīts šī sprieduma 18. punktā, prasītāja apgalvo, ka tā ir zaudējusi ievērojamu klientu skaitu un aptuveni 30 % tirgus daļu sakarā ar *Post Danmark* īstenoto "cenu dempingu zemākā līmenī nekā konkurences līmenis" 2017. gada oktobra nolīgumā minēto kapitālieguldījumu dēļ. Replikas stadijā prasītāja arī apgalvoja, ka attiecīgo kapitālieguldījumu piešķiršana esot izraisījusi izmaiņas klientu rīcībā, kuri bija nolēmuši vairs neizmantot tās pakalpojumus. Tādējādi prasītāja apgalvo, ka pirms minēto kapitālieguldījumu piešķiršanas tā esot zaudējusi klientus dažādu konkurentu labā, bet pēc kapitālieguldījumu piešķiršanas tā esot zaudējusi klientus gandrīz tikai *Post Danmark* labā.

34 Savas argumentācijas pamatojumam prasītāja iesniedza trīs sarakstus ar klientiem, kuri to esot atstājuši, lai laikposmā no 2016. gada janvāra līdz 2021. gada novembrim pievienotos *PostNord*. Tā uzskata, ka, pievienojoties *PostNord*, šie klienti it īpaši esot izmantojuši *Post Danmark* piedāvātos pakalpojumus. Konkrētāk, pirmais saraksts aptver laikposmu no 2016. gada janvāra līdz 2018. gada oktobrim. Otrais saraksts, kas daļēji pārklājas ar pirmo, aptver laikposmu no 2018. gada janvāra līdz 2019. gada jūnijam. Visbeidzot, trešais saraksts attiecas uz laikposmu no 2019. gada oktobra līdz 2021. gada novembrim (turpmāk tekstā – "*PostNord* labā iespējami zaudēto klientu saraksti").

35 Šajā ziņā, pirmkārt, jākonstatē, ka prasītājas apgalvojums, ka tā esot zaudējusi aptuveni 30 % tirgus daļu, ir jānoraida, jo sākotnējie pierādījumi to nepamato.

36 Otrkārt, attiecībā uz prasītājas argumentāciju, kas izklāstīta replikas stadijā, saistībā ar apgalvoto to klientu rīcības maiņu, kuri esot nolēmuši vairs neizmantot tās pakalpojumus, jānorāda, ka prasītāja atsaucas uz *PostNord* labā iespējami zaudēto klientu sarakstiem. Pirmajā no šiem sarakstiem, kas daļēji attiecas uz laikposmu pirms attiecīgo pasākumu noteikšanas, ir identificēti vairāki uzņēmumi, kurus esot izmantojuši prasītājas bijušie klienti, atšķirībā no diviem pārējiem sarakstiem, kuros ir identificēta tikai *PostNord*.

37 Atbildot uz procesa organizatorisko pasākumu un tiesas sēdē prasītāja atzina, ka visi pirmajā sarakstā norādītie klienti arī tika zaudēti *PostNord* labā, ieskaitot tos, kas bija saistīti ar citu konkurējošo uzņēmumu nosaukumiem, jo patiesībā šie pārējie uzņēmumi bija *PostNord* apakšuzņēmēji.

38 Līdz ar to, ņemot vērā prasītājas argumentāciju, *PostNord* labā iespējami zaudēto klientu saraksti jāsaprot kā tādi, kuros ir identificēti klienti, kuri atstāja prasītāju, lai pievienotos tikai *PostNord* vai tās apakšuzņēmējiem. Ņemot vērā šo argumentāciju, tos tātad nevar interpretēt kā tādus, kas norāda uz šo klientu rīcības maiņu pēc attiecīgo pasākumu noteikšanas.

39 No tā izriet, ka, tā kā nav citu pierādījumu, kas pamatotu prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru pirms aplūkojamo pasākumu noteikšanas tā zaudēja klientus par labu vairākiem konkurentiem, bet pēc šo pasākumu noteikšanas tā zaudēja klientus vienīgi *PostNord* un it īpaši *Post Danmark* labā, kas ir iespējamā labumu guvēja no šiem pasākumiem, arguments ir jānoraida, nelemjot par tā pieņemamību, ko apstrīd Komisija.

40 Treškārt, attiecībā uz prasītājas argumentu, ka ievērojamu klientu skaitu tā esot zaudējusi *PostNord* labā 2017. gada oktobra nolīgumā minēto kapitālieguldījumu piešķiršanas dēļ, jānorāda sekojošais.

41 Pieņemot, ka *PostNord* labā iespējami zaudēto klientu saraksti ir pietiekami, lai pirmšķietami pierādītu būtisku ietekmi uz prasītājas konkurences stāvokli šī sprieduma 26. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē, jāizvērtē, vai prasītājai saskaņā ar tai uzlikto pierādīšanas pienākumu ir izdevies pierādīt, ka šī būtiskā ietekme uz tās konkurētspējas stāvokli varēja būt 2017. gada oktobra nolīgumā minēto kapitālieguldījumu rezultāts.

42 Pat pieņemot, ka *PostNord* labā iespējami zaudēto klientu sarakstos prasītāja, pirmkārt, ir pareizi identificējusi klientus, kuri to atstāja, lai pievienotos *PostNord*, un, otrkārt, ir pareizi uzskatījusi, ka tie izmantoja it īpaši pakalpojumus, ko piedāvāja *Post Danmark*, kas ir iespējamā labuma guvēja no attiecīgajiem pasākumiem, tā juridiski pietiekami nav pierādījusi, ka var pastāvēt korelācija starp apgalvoto klientu zudumu *PostNord* labā un 2017. gada oktobra nolīgumā minētajiem kapitālieguldījumiem.

43 Proti, vispirms no prasītājas iesniegtajiem datiem izriet, ka *PostNord* labā tā esot zaudējusi 22 klientus 2016. gadā, 26 klientus 2017. gadā, 19 klientus 2018. gadā, 21 klientu 2019. gadā, 13 klientus 2020. gadā un 14 klientus 2021. gadā. Līdz ar to var konstatēt, ka prasītājas šķietami ciestais klientu zudums laikposmā no 2016.gada līdz 2019. gadam bija relatīvi stabils, neraugoties uz aplūkojamo pasākumu noteikšanu. No 2018. gada klientu skaita zudums, ko prasītāja, iespējams, cietusi par labu *PostNord*, ir pat mazāks nekā 2016. gadā. Tā kā nav citu paskaidrojumu, kas tostarp ļautu kontekstualizēt sniegtos skaitļus, prasītāja nav pierādījusi, ka ar tiem būtu pierādīta ticama cēloņsakarība starp apgalvoto klientu zudumu un minētājiem pasākumiem.

44 Turpinājumā jākonstatē, ka prasītāja nav iesniegusi *prima facie* pierādījumus, kas pamatotu tās argumentu, saskaņā ar kuru apgalvotais klientu zudums konkrētāk izrietēja no dempinga cenām vai tādām cenām, kuras bija zemākas par konkurences cenām un kuras *Post Danmark*, iespējams, piemēroja, pateicoties 2017. gada oktobra nolīgumā minētajiem kapitālieguldījumiem.

45 Proti, pirmkārt, lai gan prasītāja tiesas sēdē norādīja, ka ir sūdzējusies Dānijas valdībai par *Post Danmark* piemērotajām cenām, tā tomēr nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu šādas sūdzības iesniegšanu. Tā arī nav iesniegusi ne lēmumu, ar kuru būtu konstatēts, ka *Post Danmark* ir noteikusi dempinga cenas, ne arī dokumentu, kura mērķis būtu pierādīt šādas prakses esamību.

46 Otrkārt, attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru tas, ka *PostNord* atgūst klientus, kurus tā zaudēja, pats par sevi pierāda, ka pastāv dempinga cenu vai cenu, kas ir zemākas par konkurences cenām, prakse, jāatgādina, kā tas konstatēts šī sprieduma 43. punktā, ka apgalvotais klientu zudums, ko prasītāja cietusi par labu *PostNord*, pirms un pēc 2017. gada oktobra nolīgumā minēto kapitālieguldījumu piešķiršanas bija relatīvi stabils.

47 Turklāt jānoraida arī prasītājas arguments, saskaņā ar kuru liela skaita klientu zudums *PostNord* labā esot pietiekams, lai pierādītu cēloņsakarību starp šo klientu zudumu un 2017. gada oktobra nolīgumā minētajiem kapitālieguldījumiem. Šī argumenta atbalstam prasītāja pamatojas uz 2006. gada 12. decembra spriedumu *Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid un Federación Catalana de Estaciones de Servicio*/Komisija (T-146/03, nav publicēts, EU:T:2006:386). Patiešām, šajā spriedumā Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka prasītāju biedru konkurētspējas stāvoklis tika apdraudēts tikai tādēļ, ka viena no prasītājām zaudēja klientus 52 no

savām degvielas uzpildes stacijām, jo pēc strīdīgo pasākumu stāšanās spēkā tie iegādājās preces no minēto pasākumu labumu guvējām. Tomēr, pirmkārt, no šī sprieduma neizriet, kā tas ir šajā lietā, ka zaudēto klientu skaits aplūkojamo pasākumu labuma guvēju labā pirms un pēc minēto pasākumu noteikšanas bija relatīvi līdzīgs. Otrkārt, nesenākos nolēmumos, lai gan prasītāja norāda uz klientu zudumu attiecīgo pasākumu labumu guvēju labā, Vispārējā tiesa konstatēja, ka tā nebija iesniegusi tādu informāciju, kas ļautu konstatēt, ka šie zudumi radušies šī pasākuma dēļ (spriedums, 2014. gada 12. jūnijs, *Sarc*/Komisija, T-488/11, nav publicēts, EU:T:2014:497, 54. punkts; rīkojumi, 2018. gada 11. aprīlis, *Abes*/Komisija, T-813/16, nav publicēts, EU:T:2018:189, 59. punkts, un 2019. gada 17. maijs, *Deutsche Lufthansa*/Komisija, T-764/15, nav publicēts, EU:T:2019:349, 134. punkts). Līdz ar to, ņemot vērā šos nesenākos nolēmumus, jāuzskata, ka ar to vien, ka prasītāja ir zaudējusi klientus *PostNord* labā, nepietiek, lai pierādītu, ka starp to un 2017. gada oktobra nolīgumā minētajiem kapitālieguldījumiem var pastāvēt korelācija.

48 Turklāt jānorāda, ka apgalvoto klientu zudumu varētu saistīt ar citiem faktoriem, kas iestājušies 2018. gadā. Proti, no *Post Danmark* un *PostNord Group* iesniegtā prasītājas iekšējā dokumenta "Management Report/Annual Report 2019" ietvertās informācijas izriet, ka klientu zudums, ko prasītāja cietusi 2018. gadā, varētu tikt izskaidrots ar diviem faktoriem, proti, ar jaudas piemaksas ieviešanu un ar paku piegādes neapmierinošo kvalitāti. Protams, prasītāja, pirmkārt, apstrīd iekšējā dokumenta nozīmi lietā un, otrkārt, norāda, ka 2019. gadā paku piegāžu kvalitāte ir uzlabojusies. Tomēr prasītāja neapstrīd ne to, ka tā ir ieviesusi jaudas piemaksu, ne paku piegādes pakalpojumu neapmierinošo kvalitāti 2018. gadā, kas ir tās iekšējā dokumentā minētie faktori.

49 Līdz ar to, tā kā apgalvoto klientu zudumu var izskaidrot citi faktori, kas nav 2017. gada oktobra nolīgumā minētie kapitālieguldījumi, prasītājai, kurai, kā atgādināts šī sprieduma 27. punktā, ir pierādīšanas pienākums, bija jāiesniedz pierādījumi, kas ļautu it īpaši pierādīt, ka, neraugoties uz šiem citiem šī sprieduma 48. punktā norādītajiem faktoriem, būtiska ietekme uz tās konkurētspējas stāvokli varēja būt minēto kapitālieguldījumu rezultāts. Tomēr jākonstatē, ka prasītāja šādus pierādījumus nav iesniegusi.

50 Visbeidzot, tiesas sēdē *Post Danmark* un *PostNord Group* norādīja, ka prasītājas reģistrētais apgrozījuma samazinājums laikposmā no 2018. līdz 2019. gadam bija mazāks par 3 %, un tas neatspoguļo apgalvoto tirgus daļas zudumu 30 % apmērā attiecīgo pasākumu dēļ. Prasītāja nav apstrīdējusi, ka tās apgrozījums laikposmā no 2018. līdz 2019. gadam samazinājās tikai mazāk nekā 3 % apmērā. Turklāt šis skaitlis izriet no dokumenta "Annual Report 2019", ko tā pati iesniedza tiesvedības laikā. Tas, ka prasītājai attiecīgajā laikposmā bija relatīvi pastāvīgs apgrozījums, neraugoties uz attiecīgo pasākumu noteikšanu, pierāda, ka šie pasākumi nevarēja būtiski apdraudēt tās stāvokli attiecīgajā tirgū.

51 Šādos apstākļos, pat pieņemot, ka 2017. gada oktobrī *Post Danmark* guva labumu no 2017. gada oktobra nolīgumā minētajiem kapitālieguldījumiem un ka tā konkurēja ar prasītāju pasta pakalpojumu tirgū Dānijā un Ziemeļvalstīs, prasītāja nav pierādījusi, ka 2017. gada oktobra nolīgumā minētie kapitālieguldījumi varēja būtiski ietekmēt tās konkurētspējas stāvokli tirgū. No tā izriet, ka tā nav pierādījusi, kā tas ir prasīts judikatūrā, ka apstrīdētais lēmums to skar individuāli.

52 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto un nepastāvot nepieciešamībai spriest par to, ka apstrīdētais lēmums, iespējams, prasītāju skar tieši, prasība ir jānoraida kā nepieņemama prasītājas tiesību celt prasību neesamības dēļ.

**Par tiesāšanās izdevumiem**

53 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums nav labvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies Komisijai, *Post Danmark* un *PostNord Group*, atbilstoši to izvirzītajiem prasījumiem.

54 Turklāt saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas. Dānijas Karaliste un Zviedrijas Karaliste savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

55 Visbeidzot, atbilstoši Reglamenta 138. panta 3. punktam Vispārējā tiesa var nolemt, ka personai, kas iestājusies lietā un kas nav šā panta 1. vai 2. punktā minētā persona, savi tiesāšanās izdevumi jāsedz pašai. Šajā lietā ir jānolemj, ka *UPS Europe* un *Dansk Avis Omdeling*, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) **Prasību noraidīt kā nepieņemamu.**

2) ***Danske Fragtmænd A/S* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas, *Post Danmark A/S* un *PostNord Group AB* tiesāšanās izdevumus.**

3) **Dānijas Karaliste, Zviedrijas Karaliste, *UPS Europe NV/SA* un *Dansk Avis Omdeling A/S* savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.**

Papasavvas da Silva Passos Półtorak

Reine Pynnä

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2025. gada 29. janvārī.

[Paraksti]